

върни казвания на Гопчевича. Най знаменития даже професоръ (учителъ) на славянскитѣ езици, В. Ягичъ, който иначе е въздържанъ и се държи на страна по въпроса, да ли Македонцитѣ сж Българе или Сърби признава, че Юриничъ е сполучилъ да обори противурѣчивитѣ данни т. е. доводи и утвърждения на Ястребова и Гопчевича.

Нашето мнѣние е, че всѣки Българинъ трѣба да има не само свѣсть или съзнание, че е Българинъ, но че той, а най паче македонския Българинъ, трѣба да има потрѣбнитѣ познания по езика и историята си, за да може винаги, когато стане нужда, да защити себѣ и страната си противъ чуждитѣ агитации и домогвания и да докаже, че Македония е клонъ отъ общото българско стебло. Рѣшихме да разпространяваме такива познания между нашитѣ съотечественици. Като считаме критиката на г. С. Юриничъ за безпристрастенъ отговоръ не само на Гопчевича, а на всички, които мислятъ, говорятъ и пишжтъ както него, наехме се да дадемъ на читателитѣ си едно извлечение отъ нея, допълнено отъ авторътъ ѝ. Избрахме отъ II часть на тая критика само II-та глава, въ която се говори за езикътъ на Македонцитѣ затова, защото това питанье е най важно и защото разнитѣ точки, въ които макед. наречие се различава отъ сърбския езикъ, въ тая критика за първъ пхтъ сж събрани въ купъ и по голѣмата часть отъ тѣхъ за първъ пхтъ се излагатъ. Цѣлото съдържание на тая критика не сме прѣвели, защото читателътъ, ако иска, може да намѣри потрѣбнитѣ исторически и обичайни познания за Македония въ разни български книги и списания, отъ дѣто повечето ги е черпилъ и авторътъ на критиката.

Отъ ред. на в. „Ю.-З. България.“